

საქართველოს კანონი

„გარემოსდაცვითი შეფასების კოდექსში ცვლილების შეტანის შესახებ“

მუხლი 1. გარემოსდაცვითი შეფასების კოდექსში (საქართველოს საკანონმდებლო მაცნე (www.matsne.gov.ge), 21.06.2017, სარეგისტრაციო კოდი: 360160000.05.001.018492) შეტანილი იქნეს შემდეგი ცვლილება:

1. 46-ე მუხლის:

ა) პირველი ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„1. გარემოსდაცვითი გადაწყვეტილებით განსაზღვრული პირობების შეუსრულებლობა გამოიწვევს საქმიანობის განმახორციელებლის საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით დაჯარიმებას. საქმიანობის განმახორციელებლისთვის ჯარიმის დაკისრების შემდეგ, სამინისტროს სისტემაში შემავალი სახელმწიფო კონტროლის განმახორციელებელი სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება, სამინისტროსთან შეთანხმებით, ადგენს გონივრულ ვადას გარემოსდაცვითი გადაწყვეტილებით განსაზღვრული პირობების შესრულებისთვის.“;

ბ) მე-7 ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„7. თუ გარემოსდაცვითი გადაწყვეტილების ძალადაკარგულად გამოცხადებამ შეიძლება უფრო მეტი ზიანი გამოიწვიოს, ვიდრე გარემოსდაცვითი გადაწყვეტილების მოქმედების გაგრძელებამ, ან თუ საქმიანობის შეჩერება არსობრივად შეუძლებელია, გარემოსდაცვითი გადაწყვეტილების გამცემი იღებს დასაბუთებულ გადაწყვეტილებას მის მიერ გარემოსდაცვითი გადაწყვეტილების მფლობელისთვის განსაზღვრული დამატებითი პირობების დაცვით გარკვეული ქმედების განხორციელების უფლების მინიჭების შესახებ. ასეთ შემთხვევაში გარემოსდაცვითი გადაწყვეტილების მფლობელი ვალდებულია, ამ კოდექსის შესაბამისად დადგენილ გონივრულ ვადაში, უზრუნველყოს დამატებითი პირობების შესრულება.“;

2. 47-ე მუხლის მე-17 ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„17. მიმდინარე საქმიანობის გაგრძელების შესახებ გადაწყვეტილებით განსაზღვრული პირობების შეუსრულებლობა გამოიწვევს საქმიანობის განმახორციელებლის საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით დაჯარიმებას. საქმიანობის განმახორციელებლისთვის

ჯარიმის დაკისრების შემდეგ, სამინისტროს სისტემაში შემავალი სახელმწიფო კონტროლის განმხორციელებელი სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება, სამინისტროსთან შეთანხმებით, ადგენს გონივრულ ვადას მიმდინარე საქმიანობის გაგრძელების შესახებ გადაწყვეტილებით განსაზღვრული პირობების შესრულებისთვის, აგრეთვე იმ პირობებს, რომელთა დაცვაც აუცილებელია კონკრეტული ქმედების განხორციელებისთვის.”.

მუხლი 2. კანონი ამოქმედდეს გამოქვეყნებისთანავე

საქართველოს პრეზიდენტი

სალომე ზურაბიშვილი

განმარტებითი ბარათი
საქართველოს კანონის პროექტზე

„გარემოსდაცვითი შეფასების კოდექსში ცვლილების შეტანის შესახებ“

ა) ზოგადი ინფორმაცია კანონპროექტის შესახებ

ა.ა) კანონპროექტის მიღების მიზეზი;

კანონპროექტის მომზადების მიზეზია „გარემოსდაცვითი პასუხისმგებლობის შესახებ“ საქართველოს კანონპროექტი. წარმოდგენილი კანონპროექტი არის „გარემოსდაცვითი პასუხისმგებლობის შესახებ“ კანონპროექტის თანმდევი, შესაბამისი საკანონმდებლო პაკეტის შემადგენელი ნაწილი.

ა.ა.ა) პრობლემა, რომლის გადაჭრასაც მიზნად ისახავს კანონპროექტი;

„გარემოსდაცვითი შეფასების კოდექსის“ (შემდგომში - კოდექსი) მიხედვით, გარემოსდაცვითი გადაწყვეტილებით (კოდექსის 46-ე მუხლი) და მიმდინარე საქმიანობის გაგრძელების შესახებ გადაწყვეტილებით (47-ე მუხლი) განსაზღვრული პირობების შეუსრულებლობისთვის დაჯარიმებულ საქმიანობის განმახორციელებელს, ჯარიმის დაკისრების შემდეგ, უდგინდება ე.წ „გონივრული ვადა“ გარემოსდაცვითი გადაწყვეტილებით და მიმდინარე საქმიანობის გაგრძელების შესახებ გადაწყვეტილებით განსაზღვრული პირობების შესრულებისთვის. მოქმედი წესით აღნიშნულ „გონივრულ ვადას“ ადგენს სამინისტრო. მოცემული ნორმის პრაქტიკაში აღსრულებისას გამოიკვეთა, რომ „გონივრული ვადის“ სამინისტროს მიერ დადგენა პრობლემატურია, ვინაიდან სამინისტრო უშუალოდ არ ზედამხედველობს ზემოაღნიშნული პირობების შესრულებას, ამიტომ დარღვევებთან დაკავშირებით მას უწევს მაკონტროლებელთან კონსულტაციები და შემდგომ გადაწყვეტილების მიღება. ამასთან, ვინაიდან დარღვეული პირობების ხარისხისა და სიმძიმის გათვალისწინებით, საქმიანობის განხორციელების ადგილზე არსებული სიტუაციის შესაბამისად უნდა მოხდეს პირობების გამოსწორებისთვის „გონივრული ვადის“ დადგენა, მიზანშეწონილია, რომ ეს „გონივრული ვადა“ დაადგინოს უშუალოდ გარემოსდაცვითი გადაწყვეტილების და მიმდინარე საქმიანობის გაგრძელების შესახებ გადაწყვეტილების პირობების შესრულების კონტროლზე უფლებამოსილმა და პასუხისმგებელმა ორგანომ - სამინისტროს სისტემაში შემავალმა სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულებამ - გარემოსდაცვითი ზედამხედველობის დეპარტამენტმა, რაც მნიშვნელოვნად გაამარტივებს აღნიშნულ პროცედურას, უზრუნველყოფს მის უფრო ოპერატიულად და ეფექტურად წარმართვას.

ა.ა.ბ) არსებული პრობლემის გადასაჭრელად კანონის მიღების აუცილებლობა;

ვინაიდან საქმიანობის განმახორციელებელისთვის „გონივრული ვადის“ დადგენის წესი განსაზღვრულია კოდექსით, შესაბამისად, აღნიშნული წესის ცვლილებისთვის საჭიროა შესაბამისი ცვლილება შევიდეს ამავე კოდექსში.

ა.ბ) კანონპროექტის მოსალოდნელი შედეგები;

კანონპროექტის მიღების შედეგად დაიხვეწება „გონივრული ვადის“ დადგენის წესი - მას დაადგენს უშუალოდ გარემოსდაცვითი გადაწყვეტილების და მიმდინარე საქმიანობის გაგრძელების შესახებ გადაწყვეტილების პირობების შესრულებაზე პასუხისმგებელი ორგანო - სამინისტროს სისტემაში შემავალი სახელმწიფო კონტროლის განმახორციელებელი სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება (გარემოსდაცვითი

ზედამხედველობის დეპარტამენტი), რაც მნიშვნელოვნად გააუმჯობესებს „გონივრული ვადის“ დადგენის პროცედურას და შესაბამისად, უზრუნველყოფს აღნიშნული მექანიზმის უფრო ეფექტურ ფუნქციონირებას.

ა.გ) კანონპროექტის ძირითადი არსი;

ცვლილება შედის კოდექსის 46-ე მუხლის (პასუხისმგებლობა გარემოსდაცვითი გადაწყვეტილებით განსაზღვრული პირობების შეუსრულებლობისთვის. გარემოსდაცვითი გადაწყვეტილების ძალადაკარგულად გამოცხადება) პირველ, მე-7 ნაწილებში და 47-ე მუხლის (მიმდინარე საქმიანობის გაგრძელების შესახებ გადაწყვეტილების მიღების წესი და პასუხისმგებლობა მიმდინარე საქმიანობის გაგრძელების შესახებ გადაწყვეტილებით განსაზღვრული პირობების შეუსრულებლობისთვის) მე-17 ნაწილში. კერძოდ, აღნიშნული ნაწილები ყალიბდება ახალი რედაქციით და დგინდება, რომ საქმიანობის განმახორციელებლისთვის ჯარიმის დაკისრების შემდეგ, გარემოსდაცვითი გადაწყვეტილებით, ასევე, მიმდინარე საქმიანობის გაგრძელების შესახებ გადაწყვეტილებით განსაზღვრული პირობების შესრულებისთვის, გონივრულ ვადას (აგრეთვე იმ პირობებს, რომელთა დაცვაც აუცილებელია კონკრეტული ქმედების განხორციელებისთვის) ადგენს სამინისტროს სისტემაში შემავალი სახელმწიფო კონტროლის განმახორციელებელი სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება, სამინისტროსთან შეთანხმებით.

ა.დ) კანონპროექტის კავშირი სამთავრობო პროგრამასთან და შესაბამის სფეროში არსებულ სამოქმედო გეგმასთან, ასეთის არსებობის შემთხვევაში (საქართველოს მთავრობის მიერ ინიცირებული კანონპროექტის შემთხვევაში);

ასეთი არ არსებობს.

ა.ე) კანონპროექტის ძალაში შესვლის თარიღის შერჩევის პრინციპი, ხოლო კანონისთვის უკუძალის მინიჭების შემთხვევაში, აღნიშნულის თაობაზე შესაბამისი დასაბუთება;

ასეთი არ არსებობს.

ა.ვ) კანონპროექტის დაჩქარებული წესით განხილვის მიზეზები და შესაბამისი დასაბუთება (თუ ინიციატორი ითხოვს კანონპროექტის დაჩქარებული წესით განხილვას).

ასეთი არ არსებობს.

ბ) კანონპროექტის ფინანსური გავლენის შეფასება საშუალოვადიან პერიოდში (კანონპროექტის ამოქმედების წელი და შემდგომი 3 წელი)

ბ.ა) კანონპროექტის მიღებასთან დაკავშირებით აუცილებელი ხარჯების დაფინანსების წყარო;

კანონპროექტის მიღება არ გამოწვევს ხარჯების გამოყოფას.

ბ.ბ) კანონპროექტის გავლენა სახელმწიფო ან/და მუნიციპალიტეტის ბიუჯეტის საშემოსავლო ნაწილზე;

კანონპროექტის მიღება გავლენას არ მოახდენს სახელმწიფო ან/და მუნიციპალიტეტის ბიუჯეტის საშემოსავლო ნაწილზე.

ბ.გ) კანონპროექტის გავლენა სახელმწიფო ან/და მუნიციპალიტეტის ბიუჯეტის ხარჯვით ნაწილზე;

კანონპროექტის მიღება გავლენას არ მოახდენს სახელმწიფო ან/და მუნიციპალიტეტის ბიუჯეტის ხარჯვით ნაწილზე.

ბ.დ) სახელმწიფოს ახალი ფინანსური ვალდებულებები, კანონპროექტის გავლენით სახელმწიფოს ან მის სისტემაში არსებული უწყების მიერ მისაღები პირდაპირი ფინანსური ვალდებულებების (საშინაო ან საგარეო ვალდებულებები) მითითებით;

კანონპროექტის მიღება არ გამოიწვევს სახელმწიფოს მხრიდან ახალი ფინანსური ვალდებულებების აღებას.

ბ.ე) კანონპროექტის მოსალოდნელი ფინანსური შედეგები იმ პირთათვის, რომელთა მიმართაც ვრცელდება კანონპროექტის მოქმედება, იმ ფიზიკურ და იურიდიულ პირებზე გავლენის ბუნებისა და მიმართულების მითითებით, რომლებზედაც მოსალოდნელია კანონპროექტით განსაზღვრულ ქმედებებს ჰქონდეს პირდაპირი გავლენა:

კანონპროექტის მიღება, ფინანსური თვალსაზრისით, გავლენას არ მოახდენს პირებზე (კოდექსით გათვალისწინებული „საქმიანობის განმახორციელებლები“), ვინაიდან კანონპროექტით იცვლება მხოლოდ „გონივრული ვადის“ დამდგენი სუბიექტი, ხოლო არსებული პროცედურა რჩება უცვლელი.

ბ.ვ) კანონპროექტით დადგენილი გადასახადის, მოსაკრებლის ან სხვა სახის გადასახდელის (ფულადი შენატანის) ოდენობა შესაბამის ბიუჯეტში და ოდენობის განსაზღვრის პრინციპი;

კანონპროექტით არ ხდება ახალი გადასახადის, მოსაკრებლის ან სხვა სახის გადასახდელის შემოღება.

გ) კანონპროექტის მიმართება საერთაშორისო სამართლებრივ სტანდარტებთან:

გ.ა) კანონპროექტის მიმართება ევროკავშირის სამართალთან;

კანონპროექტი არ ეწინააღმდეგება ევროკავშირის სამართალს.

გ.ბ) კანონპროექტის მიმართება საერთაშორისო ორგანიზაციებში საქართველოს წევრობასთან დაკავშირებულ ვალდებულებებთან;

კანონპროექტი არ ეწინააღმდეგება საერთაშორისო ორგანიზაციებში საქართველოს წევრობასთან დაკავშირებულ ვალდებულებებს.

გ.გ) კანონპროექტის მიმართება საქართველოს ორმხრივ და მრავალმხრივ ხელშეკრულებებთან, აგრეთვე, ისეთი ხელშეკრულების/შეთანხმების არსებობის შემთხვევაში, რომელსაც უკავშირდება კანონპროექტის მომზადება, - მისი შესაბამისი მუხლი ან/და ნაწილი;

კანონპროექტი არ ეწინააღმდეგება საქართველოს ორმხრივ და მრავალმხრივ ხელშეკრულებებს. კანონპროექტის მიღება არ უკავშირდება რომელიმე ხელშეკრულებას/შეთანხმებას.

გ.დ) არსებობის შემთხვევაში, ევროკავშირის ის სამართლებრივი აქტი, რომელთან დაახლოების ვალდებულებაც გამომდინარეობს „ერთი მხრივ, საქართველოსა და, მეორე მხრივ, ევროკავშირისა და ევროპის ატომური ენერჯის გაერთიანებას და მათ წევრ სახელმწიფოებს შორის ასოცირების შესახებ შეთანხმებიდან“ ან ევროკავშირთან დადებული საქართველოს სხვა ორმხრივი და მრავალმხრივი ხელშეკრულებებიდან;

ასეთი არ არსებობს.

დ) კანონპროექტის მომზადების პროცესში მიღებული კონსულტაციები;

დ.ა) სახელმწიფო, არასახელმწიფო ან/და საერთაშორისო ორგანიზაცია/დაწესებულება, ექსპერტები, სამუშაო ჯგუფი, რომლებმაც მონაწილეობა მიიღეს კანონპროექტის შემუშავებაში, ასეთის არსებობის შემთხვევაში;

ასეთი არ არსებობს.

დ.ბ) კანონპროექტის შემუშავებაში მონაწილე ორგანიზაციის (დაწესებულების), სამუშაო ჯგუფის, ექსპერტის შეფასება კანონპროექტის მიმართ, ასეთის არსებობის შემთხვევაში;

ასეთი არ არსებობს.

დ.გ) სხვა ქვეყნების გამოცდილება კანონპროექტის მსგავსი კანონების იმპლემენტაციის სფეროში, იმ გამოცდილების მიმოხილვა, რომელიც მაგალითად იქნა გამოყენებული კანონპროექტის მომზადებისას, ასეთი მიმოხილვის მომზადების შემთხვევაში;

ასეთი არ არსებობს.

ე) კანონპროექტის ავტორი;

საქართველოს გარემოს დაცვისა და სოფლის მეურნეობის სამინისტრო.

ვ) კანონპროექტის ინიციატორი;

საქართველოს მთავრობა.